

Стрельченко К.А.,
студент магістратури НАВС

ОСОБЛИВОСТІ ТЕЛЕМЕДИЦИНИ В УКРАЇНІ ЯК ОДИН ІЗ ВИДІВ НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Одним із кращих та перспективних способів підвищення рівня медичного обслуговування як показує міжнародний досвід, що розширення можливостей щодо доступності та якості медичних послуг населенню, особливо для тих груп, що проживають на сільських територіях, є запровадження телемедицини.

Телемедицина (від грец. tele - дистанція, лат. meder - лікування) вважається напрямком медицини, а саме, комплекс дій, технологій та заходів, що застосовуються при наданні медичної допомоги, з використанням засобів дистанційного зв'язку у вигляді обміну електронними повідомленнями (у випадках, коли відстань є критичним чинником) [1, с. 45].

За визначенням Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), телемедицина – це метод надання послуг з медичного обслуговування там, де відстань є критичним фактором.

Законопроект «Про телемедицину» (№ 10196 від 14.03.2012 р.) визначає її як комплекс організаційних, фінансових і технологічних заходів, що забезпечують надання дистанційної консультаційної медичної послуги, за якої пацієнт або лікар, що безпосередньо проводить обстеження та/або лікування пацієнта, отримує дистанційну консультацію іншого лікаря з використанням телекомунікацій.

Цілю телемедицини є поліпшення здоров'я населення шляхом забезпечення рівного доступу до медичних послуг належної якості. Предметом телемедицини є обмін за допомогою телекомунікацій і комп'ютерних технологій всіма видами медичної інформації. При цьому даний процес обміну характеризується видом переданої інформації й способом її передачі. Функціями телемедицини є клінічні, організаційно-адміністративні, превентивні, навчальні, наукові. Основними завданнями телемедицини є забезпечення надання медичної допомоги пацієнту, коли відстань є критичним чинником її надання та сприяння підвищенню якості допомоги та оптимізації процесів організації та управління охороною здоров'я [1].

В Україні телемедицина вперше була застосована у 1935 році в м. Львові, коли професор Мар'ян Франке та професор Вітольд Липинський організували постійне використання телеелектрокардіографії (теле-ЕКГ). Відповідно до публікації у виданні *Polska Gazeta Lekarska* (№ 27, 1937 рік, с.15): «Протягом 2 останнього років у відділенні інфекційних захворювань (Державного загального шпиталю у Львові, сучасна Львівська обласна клінічна лікарня) систематично проводилися телеелектрокардіографічні обстеження. Хворі перебували у відділенні, а результати обстежень серця передавалися на 500 метрів в Інститут патології. Обстеження ці виконувалися разом із професором Франке» [1, с. 33].

До телемедичних послуг належать дистанційні медичні консультації, консилиуми, контроль фізіологічних параметрів організму пацієнта, проведення діагностичних і лікувальних маніпуляцій, обмін результатами обстеження пацієнта, інші медичні послуги, а також медичні відеоконференції, відеосемінари, відеолекції, що здійснюються у вигляді обміну електронними повідомленнями з використанням телекомунікацій.

Сьогодні телемедицина стає важливою галуззю в обміні професійним досвідом, сфері медичного обслуговування людей, дистанційному навчанні, підвищенні рівня кваліфікації медичних працівників без відриву від діяльності на основному місці роботи.

Отже, система організації надання медичної допомоги має базуватися на загальнонаціональному, стандартизованому, юридично, економічно, клінічно та етично обґрунтованому використанні комп'ютерних, електронно-інформаційних та телекомунікаційних технологій для об'єднання всіх лікувально-профілактичних закладів України різних форм власності та для реалізації державної політики в галузі охорони здоров'я.

Література:

1. Владзимирський А. В. Телемедицина в системі менеджменту та організації охорони здоров'я. Навчальний посібник Рекомендовано Центральним методичним кабінетом з вищої медичної освіти МОЗ України як навчальний посібник для лікарів-слухачів закладів (факультетів) післядипломної освіти (протокол № 2 від 26.20.2011 засідання науково-методичної Комісії з медицини Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України). — Донецьк: ТОВ «Цифрова друкарня», 2012. — 468 с.

2. Владзимирський А. В., Стадник О. М., Карліньска М. Перше застосування телемедицини в Україні: Мар'ян Франке та Вітольд Ліпінські // Укр.ж.телемед.мед.телемат.-2012.-иТ.10, № 1. - С.18-26.

Фазан В.М.,
курсант 203 н/г ННІ № 3 НАВС,

Співак М.В.,
д.п.н., доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування НАВС

ДРІБНЕ ХУЛІГАНСТВО: ОСОБЛИВОСТІ КВАЛІФІКАЦІЙ ТА ПРИТЯГНЕННЯ ДО АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Реформування законодавства, яке встановлює адміністративну відповідальність, ставить перед собою за мету досягнення поступового формування раціонального механізму забезпечення прав, свобод та інтересів осіб, які беруть участь у процесі притягнення до адміністративної відповідальності, зокрема осіб, стосовно яких ведеться провадження, а також формування загального стану законності, забезпечення правопорядку у суспільстві.

Проблеми, що виникали під час притягнення до адміністративної відповідальності були предметом наукових пошуків у роботах О.М. Бандурки, А.С. Васильєва, В.К. Колпакова, М. А. Самбор.

На думку переважної більшості вчених, дрібне хуліганство є одним із найнебезпечніших адміністративних правопорушень. По-перше, воно найбільш поширене у соціальному середовищі. Про що говорять останні статистичні дані за 2018 рік : АР Крим – 2; Вінницька – 2111; Волинська – 1306; Дніпропетровська – 4142; Донецька – 2106; Житомирська – 1981; Закарпатська – 1319; Запорізька – 1218; Івано-Франківська – 1719; Київська – 1551; м.Київ – 1216; Кіровоградська – 844; Луганська – 525; Львівська – 1602; Миколаївська – 1133; Одеська – 6395; Полтавська – 1457; Рівненська – 2112; Сумська – 947; Тернопільська – 1099; Харківська – 1664; Херсонська – 1925; Хмельницька – 1744; Черкаська – 1214; Чернігівська – 751; Чернівецька – 2162; Всього по Україні – виявлено 44245 [1].

По-друге, у кримінологічній теорії його розглядають як «початкова школа» злочинності, особливо насильницької. По-третє,